

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

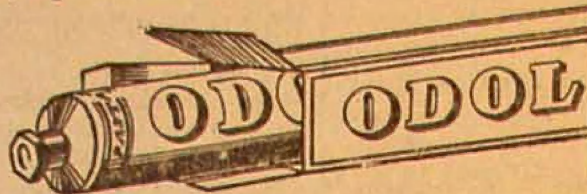
Wyciąg z protokołu wyśledzenia z dnia 28 listopada 1930 r. Sąd okręgowy Wiedzi VI. karny w Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 263 (19628) czas „Dilo” z daty 1930 r. 25 listopada 1930 r. do sygn. VI. 1. Pr. 354-30. Na posiedzeniu niejawnym w dniu 8. listopada 1930 r. po wyłączeniu zdania Prokuratora adwokata w sprawie postawionej: uchwały dokonana dnia 24 listopada 1930 r. przez Prokur. Sądu okręgowego w Lwowie konfiskata czas. „Dilo” Nr. 263 (19628) z daty 1930 r. 20 listopada 1930 r. Urządzeni: W treści czasopisma pt. „Dilo” Nr. 263 (19628) nie można dopatrzeć się, znamion jakiegokolwiek czynu kryminalnego.

Na oryginale właściwie podpisany.

Za zgodność: Czapnowicz
starysz sekretarz.

Плекання уст Одоєм

є просто добродійством; гнильні прояви, які поступово нищать зуби, є здержані і по кожному переполосканню Одоєм відчувається незрівняну свіжість в устах. Наскільки чиститься ще зуби пастою до зубів Одоля, будуть вони постійно білі і задержать свій полиск.

на трамваї (20 проц.) і т. д. Часопис увесь час заповнюється все новими й новими постановами відповідних категорій про їх участь у загальному руху до зниження цін. — бо тільки так можна було рятувати Італію. Тільки тоді вона могла з одного боку конкурувати з іншими державами на міжнародних ринках, а з другого боку прилаштовувати до себе сильно зменшені світові кризи туристичні струмочки.

Завтра скажемо про акцію на зовнішньому ринку закордонним.

Евг. Оваський.

Знесення конфіскації.

В „Ділі“ ч. 262 з 25. листопада п. р. підняли конфіскації замітки: 1) „Інтерпеляція в англійській палаті громад про полі в Сх. Галичині“ і 2) „Як ред. „Слова Польского“ інформував лотиського журналіста“. Конфіскацію цих заміток зніс окружний суд у Львові на засіданні з дня 28. листопада п. р. і ми їх містимо нижче без змін. — Ред.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ПРО ПОЛІ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

Польські газети повідомляють: „На засіданні англійської палати громад один із послів Лейбур Парті зголосив інтерпеляцію, чи увага уряду, як сигнатора меншостевих договорів, звернулася на трактування української меншості в Польщі, де кіннота тяжко била селян. Були вбиті, багато кранниць і кооператив понижено, українські читальні попалено. Чи з огляду на те — питався бесідник — уряд думає зясувати цю справу Лізі Націй? Державний секретар міністерства закордонних справ Дальтон відповів,

що уряд зацікавився тією справою, а амбасадор Великої Британії у Варшаві дістав приказ пред-ложити відповідний звіт“.

ЯК РЕД. „СЛОВА ПОЛЬСКОГО“ ІНФОРМУВАВ ЛОТИСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА.

До Львова приїхав лотиський журналіст Арвед Арестам, представник „Явнакас Сінас“ і постійний кореспондент при Лізі Націй. Він сказав, що хотів би відвідати підльвівські села, бо чув багато про пацифікаційну акцію. Рад би на власні очі бачити українське село. На це редактор „Сл. П.“ відповів лотиському журналістові, що це „неможливо, бо є лише руські села, які лише тоді є українські, коли приступили до УНДО або УВО“. Потім редактор подавав Арестамові історичні подробиці про „Черненську Землю“. Небаром атом поїхали до Ляшок Мурованих. Із ними поїхав і староста гр. Лось. Арестам говорив із селянами по українськи, з примішкою російських слів. Селяни сказали йому, що в Ляшках Мурованих не було саботажів. Управитель школи сказав, що в селі є українська школа, що в ній вчиться 100 дітей українських і 20 польських. Вкінці всі три гості були на веселлі в місці, господаря Петра Дуди і танцювали. — Такто поінформував лотиський журналіст про відносини у сх. галицьких селах.

Від Ред.: До цієї замітки можемо тепер додати, що згаданий лотиський журналіст інформувався про відносини також в українських кругах у Львові.

Допомога нашим інвалідам

повинна бути трівка та zorganizована. Впишіться в члени УКТОДІ. Річна вкладка звичайного члена 6 зол.

За вязничними мурами.

В доповнення відомостей, поданих нами у вчорашньому числі „Діла“ про арештованих чільних українських діячів, подаємо нижче перегляд, у яких вязничних арештовані перебувають.

У Львові у слідчій в'язниці сидять: пос. д-р Дмитро Левинський, пос. д-р Любомир Макарюш-ка, гол. ред. „Діла“ Василь Мудрий, адв. д-р Олександр Марітчак — усі у т. зв. справі Пресидії УНДО. Крім того у львівській слідчій в'язниці перебувають 6. послів, перевезені з Берестя: Володимир Целевич, Дмитро Паліа, Іван Літинський, д-р Опис Когут, Ол. Вислюцький. Окремо сидить посол Володимир Кохан, якому, як ми вчора повідомляли, саме тепер апеляція відкинула просьбу випустити його на волю за кавпією; проти нього ведеться слідство за злочин з §§ 58 і 65 к. з.

У Чорткові сидять ще 6. пос. І. Заваликут, 6. пос. о. пралат Леонтій Куніцький і 6. сенатор Василь Бараник.

У Самборі сидять: 6. пос. д-р Іван Блажкевич, і 6. сен. о. Юл. Татомир, яким виготовлено вже акт обвинувачення і розправа маєтись відбутися дня 16. XII. п. р. у Самборі.

В Пережанах сидить пос. Степан Кузик. У Тернополі пос. О. Яворський.

Адв. д-р Володимир Бемко і 6. пос. д-р Михайло Захитний вивезені з Бережан до Вронок, де ще досі находитесь.

В Золочеві сидить 6. пос. о. д-р Вол. Пелліх. Пос. д-р Ст. Білик вправді виїшов на волю, однак йому доручено вже акт обвинувачення (§§ 65 і 100 к. з.) і — коли буде виляний соймом — відбудеться проти нього невдовзі судово розправа.

З львівських Вовілок випущено на волю у віаторок 2. п. м. секретаря Української Парл. Репрезентації п. Володимира Косоноцького.

ЗАКАРПАТТЯ.

Нова студентська організація.

Дня 11. м. м. відбулися в Братиславі установчі збори філії „Союзу Підкарпатських Руських Студентів“. Завданням філії є організувати підкарпатських українських студентів, що студіюють у братиславській університеті, працювати культурно, навіязувати тісніші звязки з іншими студентськими організаціями та піддержувати своїх членів матеріально і в студіях. На зборах в присутності около 20 студентів вибрано видалі у такому складі: Юрій Шпилька, студ. прав, голова, Михайло Фушич, студ. філософії, секретар і Осип Гушак, студ. прав, скарбник.

З просвітнього руху в Пряшеві.

Недавно основана філія „Просвіти“ в Пряшеві спромоглася вже на власну домівку, яка

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 4. ГРУДНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ.

72)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

Товариші не любили Маціцького за його похмурий вигляд і за мовчазну гордість. „Це бурмило“ — казали; зате його дама вміла собі зеднати серця всіх. Вона засідала в омнібусі, як княжна, що покинула королівський двір, сміялася на всю губу, перекидала голову взад, щоби показати свою ніжну шию, всіх „тикала“, до мушини казала „мій старий“, а до жінок „моя мала“ і навіть найзловісніші мусіли казати: „Це добра дівчина...“ Добра дівчина! — який глум.

Так мандруючи у возі серед сміхів і грубих дотепів, якими перекидувалися між собою, актори приїжджали на місце вистави, а після неї роздягалися мигком і йшли до омнібуса, щоби якнайшвидше вернутися до Парижа. Звичайно була вже глибока ніч. Всі розмовляли пошепки й розпізнавали себе взаїмно, поштовхуючи себе колінами. Сям-там вибухав хтось придушеним сміхом... При рогачі передмісті Мен омнібус затримувався і відїжджав до ремізи. Всі вийшли і йшли пішки, щоби провідати Ірму Борель аж до воріт її великої печері, де Біла Зозуля вже майже зовсім п'яна зустрічала її своєю сумовитою пісенькою: „только-то-тіння...“

Хто бачив би їх так прикованих до себе, міг би подумати, що вони кохають себе, але кохання між ними не було ніякого, бо вони знали себе занадто добре. Він знав, що вона брехлива, холодна, без серця. А вона про нього, що він хитрий й боязкий. Вона казала в своїх думках:

„Одного гарного дня його брат приїде і візьме його від мене, щоби передати його тій порцелянці“. А він думав собі: „Одного гарного дня, коли вона втомиться таким життям, втече зі своїм добродієм від 8-ої до 10-ої, а я лишуся сам у цьому болоті“. Цей вічний острах, що одно втратить друге було найсильнішою підставою їх почувань. Вони не кохали себе, а проте були заздрісні за себе.

Правда, як це дивно? Кажуть, що там, де нема кохання, не може бути й заздрощів. Автім, саме тут так було. Коли вона зверталася до когось із акторів з теплішим словом, він блід. Коли до нього приходив лист, вона вири-вала його і відчиняла тремтючими руками. Найчастіше був це лист від Якимця. Вона прочитувала його від початку до кінця, з глумли-вими замітками, а відтак кидала на якийнебудь предмет своєї обстановки, кажучи з погордою: „Вічно те саме...“ На жаль, так — вічно було те саме: те саме довіря, та сама чистота почувань і самопожертва. Це була головна причина, чому вона так ненавиділа його брата.

А предобрий Якимць не підозрівав нічо-го. В листах, які він діставав, читав, що все йде добре: що „Пасторальна комедія“ в трьох чет-вертинах продана, що коли приїде час плаче-ня векслів, можна буде на це найти гроші по кингарнях. І він нададі, як досі, добрий і прива-заний, прислав по 100 франків місячно на адре-су вул. Бонапарта, куди Біла Зозуля ходила їх відбирати.

З тими 100 франками Якимця і театральною гажою вони очевидно мали на прожиток, тимбільше, що жили в дільниці бідаків. Але ні одно ні друге не розуміло, що таке гроші. Він тому, що не мав їх ніколи, вона тому, що мала їх завжди забагато. Тому були марнотратника-ми. Від 5-го кожного місяця їх каса — малий лаванський капеш — із кукурудзяної соломи —

була завжди порожня. Перш за все коштувала папуга, немале як доросла особа, відтак усі причандали драматичного малярства: білило, шмінка, рижова пудра, паста, квачики. Крім цього зшитки з театральними ролями були за-надто старі, витерті, а артистка хотіла мати нові примірники. Ще й мусіла мати квіти, багато кві-тів. Вона воліла би не їсти, як бачити свої вікна не завітаними.

Після двох місяців така подружка пара мала вже довги. Вони винні були в готелі, в ресторані, театральному портієрові. Вряди-годи один з до-ставців втративши терпець, приходив уранці і сичив бучу. В такі дні у розпучі бігли до дру-карні, де була видрукована „Пасторальна комедія“ і в імені Якимця позичали від нього кілька людорів. Друкар, що саме тоді мав рукопис другого тому споминів маркиза Гаквіля, знаючи, що Якимць є постійним його секретарем, по-значав гроші в найкращій вірі. І так від людора до людора позичили від нього 400 франків, які разом з 900 франками за друк „Пасторальної комедії“ підтягли довг Якимця до 1.300 франків.

Бідна мама-Якимць! Які удари посиляли-ся на його голову після його повороту! Даниль-цьо кудись щез, чорні очі плавали в сльозах, ніодного примірника книжки не продали і тре-ба було заплатити 1300 франків. Як вибрити із цього всього?... Артистка не журилася цим ні трохи... Але Данильцеві не сходила з думки його ситуація: журився нею, невинно мучився. Да-реме не шукав забуття, працював як каторжник (і якою працею!) вивчаючи нові штукарства сміхуна, нові міни перед зеркалом, де завжди відбивався образ Якимця, замість його власно-го обличчя. Між рядками своєї ролі замість дієвих комедійних осіб бачив тільки одну особу: Якимця. — вічно Якимця!

(Продовження буде.)

Подяка.

За своє і вміле вилучення з тяжкої недуги моєї жінки Софії Вн. **д-ром А. Олексієм**, складають цією дорогою найсерdecнiшу подяку.

П. І. С. Костюки.

находиться при вул. Словенській. Святоче відкриття домівки, яка складається з 3 кімнат, відбулося дня 8 листопада ц. р.

Новий почесний горожанин Ужгороду.

Ужгородська міська рада надала почесне громадянство міста Антонові Розсипалові президентові Закарпаття.

Богослови на студіях за кордоном.

Єпископ Павло Гойдин вислав із Пришева на студії за кордон богословів: Юлія Чановиця і Юлія Жупана до Львова, Андрія Зиму до Мюнхену, Миколу Ладомирського і Теодора Бобака до Штрасбургу, Юру Бобака до Праги, К. Сюча, А. Галаса, Я. Герберія й О. Жатковича до Оломуниці.

Т-во „Січ“ у Вишнім Студенім.

Установчі збори Т-ва „Січ“ у Вишнім Студенім, окр. Волове, відбулися дня 5. жовтня ц. р. На зборах вибрано таку старшину: кошовий Василь Шадей, осаул Петро Шадей, писар Михайло Коноловець, скарбник Олекс Коноловець, бібліотекар Михайло Шадей, учитель Василь Петконич; четарі: Василь Печора, Василь Карабін і Василь Фединишинець. До товариства вписалося 62 членів.

Після розбиття зборів „Основи“.

Резолюції від українських студентів політехніки.

Українська молодь львівської політехніки, вірхово вібрана на вічу дня 30. XI. 1930 р., з обуренням стверджує, що слідує:

1. На Загальні Збори Товариства українських студентів львівської політехніки „Основа“ у Львові, які відбувалися за дозволом Ректорату Політехніки і в присутності делегата Сенату дня 30. XI. 1930 р. в 10. салі булінку Політехніки, вдерлася група польської академічної молоді під провозом асистентів Політехніки Колячека і Косовського. Група ця вивалила двері, увірвала до салі і вуличними об'єктами та наскоком провокуючим поведінням старалася викликати реакцію зі сторони обуреного українського студентства, прийавного на Загальних Зборах. Лише завдяки гідній постані українського студентства не дійшло до кровавих подій.
2. Відпоручник Сенату, стероризований цим нападом, не взяв у достаточну оборону української молоді і, розв'язуючи Загальні Збори „Основи“, пішов на руку провокуючим елементам, а тим самим залегалізував їх некультурний виступ.
3. Цей виступ є черговою провокацією зі сторони польської молоді, яка веде систематичну акцію в цілі знеможливлення студій української молоді і польських високих шкілах. Зпоміж численних цього роду виступів слід підчеркнути зливання віданак і шапок українським студентам, побиття в мурах Політехніки, знищення якої четвертої з черги габльотки Товариства „Основа“, насильне усунення 16 студентів з Політехнічного Інтернату в Дублянах коло Львова і т. д.
4. Українське студентство стояло завсіди на становищі, що нормальні його студії є можливі тільки в українських високих школах та рішуче домагається негайного утворення українських високих шкіл у Львові.

Т-ВО „ОСНОВА“.

Буревій у Перемишлянщині.

У Словіті (пов. Перемишляни) лютував усе день буревій. Вихор позирив телефонічні зроти на лінії Львів—Золочів, а в 84-ім км. від золочівського повіту перевернув 14 телеф. стовпів, 2 стовпи зломив а зроти й ізолятори помишив і порозкидав по полі. Біля Якторова вихор вирив два стовпи. При зломаних стовпах поліція поставила варту, як у день так і вночі.

Комуністи втікають з СРСР.

А. Т. Е. Рига. З Гельсінґфорсу повідомляють, що через більшовицько-фінляндську границю втікають масово фінляндські комуністи а СРСР, бо не можуть видержати жахливої харчевої кризи в воліють вернути назад до буржуазного пахля і фінляндії.

Виборчі висліди до сойму.

КАЛУШИНА.

ЗАВВАГА дан зрозуміння виказу: в рубриці „Голосував“ подано під буквою „К“ число виборців, котрі дійсно віддали голос в місцевій комісії, а під буквою „С“ подано число, яке на протоколах комісії було вказане перед окружною комісією в Стрию.

Громада:

	Голосувало:		Місцеві комісії записали					До Стрия дійшло голосів				
	К	С	голосів на листу					на листу				
	1	7	11	14	22	1	7	11	14	22		
Бабин Середній	404	404	68	5	328	—	3	68	5	328	—	3
Бабин Зарічний	297	297	25	1	266	3	—	25	1	266	3	—
Бережниць	731	778	309	—	418	4	—	496	—	278	4	—
Берлоги	456	456	57	1	391	6	—	57	1	391	6	—
Болохів	398	398	19	—	367	11	1	19	—	367	11	1
Верхня	847	947	45	9	786	1	6	545	9	386	1	6
Вістова	465	465	96	2	336	—	—	196	2	236	—	—
Войнялів	1214	1214	178	20	598	403	14	598	20	178	403	14
Грабівка	388	488	15	—	358	12	3	315	—	158	12	3
Голин	938	938	128	56	663	73	12	443	26	413	53	2
Гуменів	290	347	51	12	227	—	—	108	12	227	—	—
Добрівалани	186	186	67	1	42	—	57	67	1	42	—	57
Довга Войнялівська	772	772	21	134	617	—	—	321	134	317	—	—
Довга Калуська	166	366	22	—	143	—	1	220	—	145	—	1
Довжка	185	263	11	—	162	9	—	202	—	21	6	—
Долпотів	584	584	85	7	492	—	—	485	7	92	—	—
Дубовиця	238	238	22	52	160	3	—	22	52	160	3	—
Дуброва	204	239	50	—	151	2	—	210	—	29	—	—
Завадка	828	828	75	21	709	21	2	475	21	309	21	2
Завія	810	810	49	—	708	53	—	649	—	108	53	—
Збора	493	493	18	1	438	8	27	18	1	438	27	—
Калобна	545	545	37	—	508	—	—	508	—	37	—	—
Калуш I.	1164	1164	212	44	182	667	59	212	44	182	667	59
Калуш II.	1212	1412	448	98	181	452	27	648	98	181	452	27
Калуш III.	1200	1500	298	313	313	208	62	598	313	313	208	62
Калуш IV.	1129	1129	222	549	232	93	32	222	549	232	93	32
Камінь	446	446	16	—	425	5	—	16	—	425	5	—
Копанки	563	798	55	84	422	—	—	288	85	423	—	—
Красна	564	764	24	—	513	27	—	224	—	513	27	—
Кропивник	608	608	43	5	558	—	—	283	5	318	—	—
Ляндестр.	—	204	—	—	—	—	—	138	60	—	6	—
Лазіне	442	442	33	—	402	6	—	33	—	402	6	—
Лука	372	372	98	—	270	—	2	98	—	270	—	2
Майдан	320	420	72	13	226	7	—	172	13	226	7	—
Медина	582	—	82	—	493	3	—	—	—	—	—	—
Мостище	657	657	23	3	623	—	8	23	3	623	—	8
Мошківці	254	254	20	3	22	5	2	20	3	222	5	2
Мислів	483	483	43	—	429	9	—	343	—	129	9	—
Небілів	612	1112	84	12	245	17	240	584	12	245	17	240
Негівиці	784	784	191	21	569	3	—	191	21	569	3	—
Новиця	698	1698	87	2	605	4	1087	—	2	605	4	—
Павликівка	288	288	88	111	89	—	—	200	45	43	—	—
Перевозець	409	409	40	—	376	1	—	240	—	167	1	—
Перекося	464	464	91	—	366	—	6	91	—	366	—	6
Петранка	518	518	195	—	309	—	22	195	—	300	—	22
Підгірки	717	717	70	57	517	4	28	470	57	117	4	28
Підмихайле	542	1292	474	16	34	—	3	1225	16	34	—	3
Пійло	650	650	25	1	615	5	—	598	1	42	5	—
Прислоп	355	505	55	—	293	7	—	205	—	293	7	—
Рівня	600	600	43	1	542	14	—	43	1	542	14	—
Риплянка	300	300	97	—	203	—	—	97	—	203	—	—
Середнє	319	319	56	23	204	13	19	206	23	54	13	19
Сівка Войнялівська	481	481	36	4	435	5	1	435	4	36	5	1
Сівка Калуська	306	506	37	—	232	—	37	237	—	232	—	37
Сільце	373	373	41	17	264	43	8	241	17	64	43	8
Сливки	351	511	52	—	287	12	—	212	—	287	12	—
Слобідка	180	180	19	—	161	—	—	161	—	19	—	—
Слобода Небілівська	146	246	27	—	39	—	77	127	—	39	—	77
Слобода Рівня	255	—	17	—	237	1	—	—	—	—	—	—
Станькова	581	581	13	3	556	7	—	313	3	256	7	—
Студінка	666	666	93	2	479	—	84	479	2	93	—	84
Томашівці I.	763	763	54	—	699	8	—	699	—	54	8	—
Томашівці II.	645	645	624	8	12	—	—	624	8	12	—	—
Топільсько	240	240	22	—	216	2	—	22	—	216	2	—
Тужилів	455	455	45	2	404	—	—	45	2	404	—	—
Угринів Сер.	512	—	6	2	498	6	—	—	—	—	—	—
Угринів Старий	349	349	14	—	335	—	—	214	—	135	—	—
Хотів	746	746	84	123	501	15	22	384	123	201	15	22
Цвітова	292	292	67	—	224	—	—	67	—	224	—	—
Яворівка	247	247	75	—	152	20	—	75	—	152	20	—
Ясень	605	1605	67	—	501	34	—	1067	—	501	34	—

Голосувало 73 проц. виборців.

Правильний вислід голосування в калуському повіті виглядає так:

Листа ч. 1. одержала голосів 6.424

Листа ч. 11. одержала голосів 25.652

По дорозі від комісії до окружної комісії в Стрию дістала листа 1:

а) з числа тих, що не голосували зовсім 5592

б) від листи ч. 11 через переписання 6420

в) від листи ч. 11 через переставлення 2043

Разом листа ч. 11 стратила по дорозі до Стрия 8. 463 гол., а листа ч. 1 зискала голосів 14.197.

Правильні висліди голосування дійшли до Стрия від 23 громад, а саме: Бабин (оба), Берлоги, Болохів, Дубовиця, Калуш I., Калуш IV., Камінь, Лазіне, Лука, Мостище, Мошківці, Небілів, Лазіне, Лука, Мостище, Мошківці, Тогівці, Перекося, Петранка, Рівня, Риплянка, Топільсько, Тужилів, Цвітова, Яворівка, Збора.

Дописано з числа неголосуючих на одинку в 19 громадах, між ними: Небілів 500, Підмихайле 750, Новиця 1.000, Ясень 1.000 голосів.

Переставлено голоси 11-ки на 1-ку в 5 громадах: Калобна, Сівка Войнялівська, Слобідка, Станькова, Студінка, Томашівці.

Взагалі треба ствердити, що українське населення повіту держалося дуже добре і без всякої агітації та при сильній натиску 1-ки віддало голоси на українську листу ще численніше, як при виборах в 1928 р., бо ця листа виказує тепер 2.500 голосів більше, як при попередніх виборах листи 18 і 22 разом.

Прохаємо оцей вислід подати якнайширшому колу виборців, разом із нашим признанням і подякою всім тим, котрі попрацювали коло виборів, і всім виборцям, котрі відважно сповняли свій національний обов'язок.

Завжди не зневірюватися урядовим вислідом виборів. Для нас є правильний вислід виборів, а він свідчить, що ми не маємо причини до зневіри та знеохоти.

Вибірчий Комітет
Українського Виборчого Блоку
— Калущі.

КРЕМ ДО ЗУБІВ „ТЛЕН“

зараджує успішно творенню каміння на зубах. 1-1

За об'єднання українських інженерів.

Зїзд представників організації інженерів українців на еміграції.

В днях 15—17. листопада ц. р. в м. Подебрадах (Чехія), в місті осідку Високої Української Технічної Школи, відбувся зїзд представників організації інженерів українців на еміграції. У зїзді взяли участь представники українських інженерських організацій з Чехословаччини, Франції та Польщі. Про свою участь у зїзді заявила також Спілка інженерів українців з Аргентини, яка прислала на зїзд свій реферат та членську вкладку. На зїзд вислала свого представника також краєва організація інженерів — Українське Технічне Товариство у Львові, заступник якого д-р інж. В. Лукашевський брав активну участь у працях зїзду як почесний член його. На зїзді були заступлені одинадцять організацій, які об'єднують в собі 382 членів, що вислали 20 заступників з 30 мандатами.

Зїзд ставив собі виключно організаційні завдання: 1) об'єднати організації інженерів українців на еміграції в постійний професійний союз і 2) підготувати справу всеукраїнської організації інженерів з участю всіх українських земель, крім Радянської України.

Зїзд відмітили як емігрантські так і краєві українські організації та громадянство, а також чеська суспільність та преса.

На зїзді виступили з привітаннями: ректор Української Господарської Академії проф. Б. Іванницький, заступник міста Подебрад директор Р. Кратохвіл, від Українського Університету в Празі декан проф. д-р Б. Матюшенко, директор Вищої Господарської Школи в Подебрадах, доц. д-р Стемпель та інші представники місцевих і заграничних організацій.

Надіслали привітання зїздові: Український Академічний Комітет у Празі, ректор Університету Коменського в Братиславі, Високий Педагогічний Інститут у Празі, ЧСЛ Земельська Елота, Ревізійний Союз Українських Кооперативів та „Сільський Господар“ зі Львова і багато інших українських та чужинських організацій і осіб.

Наради провадив голова зїзду проф. І. Шереметинський. Для окремих справ, які мали бути переведені зїздом, створено комісії: статутарну, організаційну, культурно-пресову, фінансово-економічну та комісію для скликання всеукраїнського зїзду інженерських організацій.

Одностайність усіх представників, які кермували свідомістю ваги поставлених перед зїздом завдань та змагання створити міцну твердиню, яка повинна зібрати в собі розпорощені кваліфіковані українські технічні сили і поставити їх об'єднаними на службу українському народові, привели праці зїзду до успішного кінця.

Об'єднання українських технічних сил, поки що на еміграції, сталося фактом. Створено Союз організацій інженерів українців на еміграції, який ставить своїм завданням: об'єднання професійних організацій інженерів та техніків українців на еміграції, допомогу фаховому удосконаленню своїх членів, визначення чужих країв з боку технічного та господарського, як рівнож інформування чужинців про Україну, зв'язок з чужинськими технічними організаціями та репрезентацію організованих в Союзі інженерів та техніків українців на чужині, видання фахової літератури та різного роду допомогу своїм членам.

Створюючи об'єднання інженерських організацій на еміграції, всі учасники зїзду були свідомі того, що це лише перший крок на шляху до ширшого об'єднання всіх українських технічних сил як в краю, так і на еміграції, й одностайно прийняли постанову, що зїзд визнає потрібним заснування Всеукраїнського Союзу Інженерських Організацій. З цього приводу він просить Українське Технічне Товариство у Львові ажити на себе ініціативу для скликання зїзду, який довів би до організації такого Союзу.

По закінченні праць зїзду ректор Української Господарської Академії в імені сенату запросив усіх делегатів зїзду на товариську вечерю, яка пройшла серед великого піднесення і причинилась до інтимного товариського зближення прибувних з різних країн делегатів.

Годиться зазначити, що цей зїзд був першим українським зїздом, на якому зібралися у мандатовані представники такої поважної кількості українських інженерів та техніків, бо-ж не можна уявляти українськими тих зїздів інженерів та техніків Радянської України, які декоди-

відбуваються в Харкові і на яких, як це було минулого року наприклад, вноситься „русьское спасибо“ управі за її працю.

К. Н.

Розклад компартії в СРСР.

(А. Т. Е.) Правовірні комуністи, себто прихильники Сталіна, в прискоренім темпі усувають з компартії всіх, кого лише вважають за прихильників опозиції. Більшовицька преса оголошує списки цих усунених комуністів з партії, однак між ними найбільше число творять робітники московських фабрик. Це вказує на те, що опозиція здобуває шораз більше прихильників навіть у столиці червоних московських володарів. Також занотовано цілу низку саботажів, що їх виконали робітники. І так „Красная Газета“ повідомляє, що в Маніторську арештовано двох робітників. Хорубіна й Ефтоєва, у хвилині, як вони ушкодили електричні проводи, щоб унерухомити фабрику. Зновач в донецькому басейні арештовано 10 робітників за те, що протестували проти т. зв. мобілізації робітників до праці по копальнях вугілля. В Самарканді робітники бавовняних плантацій підпалили склади бавовни. В дохідженні устійнено, що робітники підпалили склади бавовни внаслідок непорозуміння з адміністрацією плантацій.

Несподіваний виїзд Бенеша до Женев.

Німечка преса повідомляє, що несподіваний виїзд Бенеша до Женев стоїть у тісному зв'язку з планом творення протиревізіоністичної антанті, до якої належала би Франція, Чехословаччина, Югославія, Румунія і Польща. Бенеш поїде з Женев до Парижа, а опісля до Білгороду й Атен, щоб притягнути також Грецію до цієї антанті. Метою цієї антанті булоб змусити Німеччину заперестати кампанію за ревізією мирових договорів.

Ревізії й арештування.

БУЗЕЧЧИНА.

Дня 13. листопада ц. р. арештувала поліція о. Іляу Васильківського з Острова к. Красного; його держали до дня 29. листопада в судовім арешті в Буську, а відтак перевели до Золочева. Того самого дня, себто 13. листопада, арештували були п. Вороновського Василя і передержали його цілий тиждень в арешті. Як „небезпечному“ зроблено йому відтиск пальців.

КОПИЧИНЕЧЧИНА.

Дня 15. листопада перед самими виборами переведено у нас в селі Вільхівчику поліційні ревізії в шістьох українських господарів: Йосифа Деренівського, літ 23, Федора Курчаби, літ 50, Антона Туткалюка, літ 31 й Івана Туткалюка, літ 44. Степана Курчаби, літ 52 й Івана Курчаби, літ 48. При тім арештували Йосифа Деренівського, котрий є книговодом кооперативу і секретарем читальні. Арештованого відставлено до в'язниці в Густині і перетримано протягом 8 днів, а потім випущено на волю як зовсім невинного.

ПІДГАЄЧЧИНА.

Дня 12 листопада арештовано в Підгайцях Андрія Когута, нотар. кандидата. В селі Галичу: Михайла Вдовіського, Антона Корпана, Ілька Залуцького. В селі Нова Гребля: Гринька Іжака, Гіларка Регайлу і Василя Регайлу. В селі Сільце: Гіларка Колодинського, Івана Михалока і Дмитра Тимчака. В селі Мерцелівка: Олексю Гальковича. Всіх їх дня 18. листопада перевезли з підгаєцької в'язниці до Бережан.

ОСТАННІ ВІСТІ

ПІЛСУДСЬКИЙ УСТУПИТЬ ТЕЖ ЗІ СТАНОВИЩА МІНІСТРА?

В політичних колах зачувати, що Пілсудський уступить не лише зі становища прем'єра, а й зі становища міністра військових справ. За кордон із Пілсудським виїде теж полковник лікар Войчинський.

СЛАВЕК ОТВОРИТЬ СОЙМ?

Листу кабінету пропонує Славек президентові в четвер або п'ятницю. Відлучне президентове письмо про отворення сойму відчитав не Пілсудський, а Славек, як прем'єр. Різдво проведе Пілсудський мабуть у Криніці, за кордон поїде після нового року. Кажуть, що побуває і в Югославії.

З останніх чуток виходило би, що Славек переговорюватиме в справі утворення кабінету до кінця тижня, тому сойм отворить таки Пілсудський.

ЦАР ВІЩЕМАРШАЛОМ.

Є чутки, що мін. Квятковський і Пристор лишаються на своїх становищах, зате певним вважають уступлення мін. Цара. Він одержить становище віщемаршала сойму, щоб влекшити працю будучому маршалові сойму Світальському. Як наслідників Цара називають прокуратора окр. суду в Варшаві Міхаловського, директора департаменту мі-ства справедливости Свйоніковського та проф. львівського університету сен. Макаревича. Цар одержить теж становище голови соймової конституційної комісії.

Міністр скарбу Матушевський не уступить. Він виголошить експозе на одному з перших засідань сойму про фінансове положення в зв'язку з бюджетовим прелімінарем, який внесе уряд.

ЦЕНТРОЛІВ РОЗПАДАЄТЬСЯ?

На засіданні клубу Стр. Хлопского постановили покинути не вибирати голову. Вибрані парламентарну комісію з 3 послів. Із настроїв у Стр. Хлопскім виходить, що в нього не дуже велика охота вдержати Центролів на парл. терені та не робитиме старань у цьому напрямку в двох інших сел. партій. Визволене, що веде окрему політику, також не дуже є за вдержанням Центролів. Проурядова преса твердить буцімто в ППС зарисовується сильна опозиційна група, що хоче вести в соймі завзяту опозицію. Провідником групи є посол Заремба. Є теж чутки, що уступить нач. редактор „Роботніка“ Недзялковський.

АМНЕСТІЯ ДЛЯ БЕРЕСТЕЙСЬКИХ ВІЗНІВ?

Є чутка, що на ост. кабінетній раді обговорювали проєкт амністії для арештованих у виб. кампанії б. послів і сенаторів. Запало навіть буцімто рішення як уморити всі справи, що є в прокураторських руках проти опозиційних політ. діячів. Таке внесення нібито пропонує соймові у відлучному письмі президента.

ПРОЦЕС ЗА ВБИВСТВО У ЧЕНСТОХОВІ.

Слідство в справі стрілянини в Касі Хорей у Ченстохові, що закінчилась смертю 5 людей, вже на покінченні. Розправа відбудеться з початком січня перед окр. судом у Пйотркові. На лаві обвинувачених засяде 4 членів соціалістичних організацій.

ВІДГОМІН СМЕРТНОГО ПРИСУДУ.

Як відомо львівський суд присяглих засудив був 3 комуністів на смерть. Найвищий Суз ухвалив одного з них, студ. Пропера, а двох Гірша і Югенда засудив на кару на півтора і рік тюрми. Проти цього присуду вніс відклик прокуратор і 18. грудня відбудеться розправа перед Найвищим Судом.

БОЧКА ВІНА ПРИЧИНОЮ СМЕРТИ

Дня 2. грудня до пивниці ресторану „Закопане“ у Львові при вул. Академічній 24, скопив бочки вина 18-літній робітник Степан Федішин (Богданівка ч. 2). Федішиному, що стояв на долішньому ступні сходів, впала на голову 200 кг. бочка та роздавила череп і грудну клітку. Федішин загинув на місці.

БУНТ В ПЕРЕМІСЬКІЙ ТЮРМІ.

Дня 2. грудня вибухнув бунт у всіх келіях тюрми окружного суду в Перемислі. Прокуратор Прохаска візав на поміч пожежну сторожу та поліцію. Здавлювали бунт цілу годину. Пожежна сторожа заливала келії водою.

До бунту прийшло так, що в'язні одної келії кинулись на дозорця, що приніс сніданок, стали його бити та кричати, що було знаком для бунту. Кажуть, що авантюри викликали комуністи з нагоди розправи одного з їх товаришів, що мала початися 2. грудня.

ЛЕТУНКА ЖИЄ.

Летунка Мілер осіла щасливо на острові Андрос (архіпеліг островів Багама).

НОВИНКИ

— Конфіскація. Вчорашня (269) число „Діла“ підпало конфіскації за одне слово в передовій статті і за допис з Калушани про ревізії й арештування. Це вже 33-а в черзі конфіскація нашого органу в цьому році.

— Видумана сензація „Русского Голосу“. У ч. 92 московського „Русского Голосу“ наведено звістку, буцімто відомі діячі українського церковно-православного руху д-р А. Річинський і протоєрей Табінський відвідали о. митрополита Шептицького та вели з ним довшу розмову на тему діяльності Українського Католицького Союзу; внаслідок цієї розмови, чи ранішніх переговорів, мало би бути приступлення д-ра Річинського до Католицького Союзу в характері члена президії. „Русский Голос“ поміщує цю „сензацію“ під наго-

А. ПЯСЕЦЬКИЙ С. А. КРАКІВ

ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ

постачає у величезній виборі безконкурентної ролі сметанової, молочної, десерої чокколади, як також чокколади, мармелєки, цукри. Не шумною рекламою, подарками в наді злоси шаста, бонуси і т. п., але явистою знаменитими виробами прикраджені з гарантованих чистих сирієць, хочемо здобувати признання найширших коз, даючи одночасно своїм виробам найпристатніші ціни.

Замовлення приймає „Народня Торговля“ Львів.

13—20

„Что сіе значить?“ Ми перевірявали цю вістку у найбільш авторитетного джерела — улюблені вивисити, що „сіе значить“ — бувають фантазії редакції чи інформаторів „Русского Голоса“. Вся ця „сензація“ є хіба наслідок сенсаційності, що не є правдива.

Музей Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці жовтня 62 числа привросту до ч. 20.895 експонатів. В поодиноких відділах прибуло предметів: археологія 27, етнографія 9, історія 55, рисунки 5, малюнок 1, репродукції різною технікою 86, фотографії 292, фото-клімі 6, монети 22, банкноти 114, альбом стемплів та 7 альбомів поштових марок. Жертводавцями були: Пресов. Бучко І., д-р Барвінський Б., Вітенько О., Возницький, Дорошенко В., д-р Деркач М., радн. Давидович І., Заклинська О., Заклинський Б., Іжицька М., Коваль С., Козар, д-р Левницький В., Матайєв О. М., д-р Охримович В., інж. Пилипчук П., д-р Перфецький Р., д-р Річинський А., Романюк І., Сенишин Л., Сивенький Л., проф. Сокол І., проф. Січинський В., о. ректор Сліпий І., акад. Студинський К., Укртеатрніковид, д-р Утриско О., проф. Фотинюк, Цюнь В., Чайковський Е. Вол. Червона Калина, проф. Шпитковський І. — Управа Музею склала всім ім ширю подяку. Відвідувачів було 141, в тому 9 прогулянок Р. Ш. — Управа Музею.

Лікарські ординації в „Туберкульозно-му Диспансері“. Пригадується, що лікарські ординації в „Туберкульозно-му Диспансері“ (Поради для грудно хворих) Українського Гігієнічного Т-ва у Львові відбуваються pravidно щодня від год. 12—2 половдні при вул. Петра Скарги ч. 4. (домівка „Народньої Мични“). Понеділок — д-р М. Дзерович, вівторок — д-р П. Цимбалістий, середа — д-р О. Прийма, четвер — д-р Я. Гинилевич, — п'ятниця — д-р Камубинський, субота — д-р О. Барвінський, неділя — д-р М. Панчишин.

— Зі Союзу Українських Купців. У неділю 1. грудня ц. р. в год. 10. рано відбудеться в домі С. У. К. (Підвалля 9) справоздання ради. Гр. Гануляк з діяльності Торгов.-Пром. Палати у Львові. Дня 14. грудня відбудеться засідання Ради С. У. К. А дня 18. грудня (в четвер вечором) в год. 6. відбудеться в львівській Т-ва Святомихольській Вечір. Всі члени повинні обов'язково вислати на це свято в першу чергу своїх дітей, а відтак свій склеповий персонал (роздача подарків відбудеться в год. 7-15 веч.).

— Поворот режисера Довженка із закордону. До Києва повернувся із закордонної нашої поїздки відомий український кіновий режисер О. Довженко, де виголосить кілька відчитів про розвій кінематографії в Європі.

— Згинув з руки злодія. Перед кількома днями в селі Ремезівці золочівського повіту згинув з руки злодія молодий 37-літній селянин Семко Леськів. Уночі коло год. 1:30 збудив його нечайно якийсь туніт на подвір'ї. Через вікно побачив він кількох людей, що з кілками на плечах утікали попри його хату. Леськів догадався, що це злодії, тому вибіг за ними і почав їх доганяти. Злодії кинули до бігу, а коли побачили, що Леськів далі доганяє їх, один з них стріляв з кріса і забив Леськова на місці. Після переведення слідства, Леськова арештувала підозрілий в тому вбивстві Івана Перкаля й Івана Гайдару, які кілька разів були карані за крадіж. Оля вони обікрали тойночі сусіда Леськова Гринька Смереку і саме під час утечі з добою застріляли Леськова.

Польська державна літературна нагорода на 1930 р. Лавреатом польської державної літературної нагороди на 1930 р. признала зред кількома днями державна комісія Юрія Шанивського за його комедію „Адвокат і роки“. Шанивський ур. 1887 р. і почав свою літературну діяльність комедією „Мури“, в якій тропиставив тип природно вихованої людини сучасному зісупттю європейської цивілізації. Діяльн. його твори: „Паперовий коханець“, „Ева“, „Легкодих“, „Моряк“. Останню його комедію „Адвокат і роки“ виставив був недавно львівський Малий Театр, однак вона на сцені довго не атрималася. Вона зачало має в собі життєвого пульсу, хоч не бракує їй глибокого матеріалу для рефлексій.

Відгуки дня.

Як два серця ся кохають.

Прийшов учора лист: „Високоповажаний редактор Гіла Чіпка, Львів, Ринок 10“. Хоч титлатура трохи неточна. „Діло“ написано через „Г“ — все таки лист опинився в моїх руках. Розпечатую — кілька карток густого письма, друкованого пером.

Переглянув я помяті картки, прочитав що далося і бачу — все це любовні листи закоханого хлопця, якого військова служба розлучила з дамою його серця і кинула в далекий чужий Полянь. Виконує він там різні функції: стоїть на варті, чистить кріс і однострій, ходить на виправи, але при цім не забуває і на обов'язки закоханого: дивиться на місяць крізь вікно із подвір'я, зітхає, банує, світом пудить, підслухує міського соловейка, заадить йому крилець і загалом робить те, що повинен і що кожний з нас робив, коли бувало був закоханий.

Не знаю автора листів, а на жаль не знаю й адресуючого. Відомий мені тільки під абротою автора, шом до адресуючого, то здається мені, що не буде саме та дама серця, яку автор канонів вибрав за ціль своїх любовних гранатів і шпательів. На це вкаже дописка на горі першої картки: „Відрукуйте бітме жн байне.“

Незалежно Адресуюча! Як дуже хотів би виповнити Твоє гаряче бажання, так дуже не можу. Ті від яких залежить поміщення чи непоміщення, не мають стільки арозуміння для чужих любовних почувань, скільки маю я. По тяжких трулах, майже зі сльозами в очах, вимоліє я, шоби бодай дещо з тієї творчості передати грядущим поколінням.

Справду плуць спомини, ше з перелівієськових часів:

„Прийшов милай до домотку
Тап сія кінєть стола
А мати сі віпнєть
Лєс був ону вчора...“

Де той сні був, не дуже добре знаєш Ти, до-рога Адресуюча і я, з Твоїх ласки.

„Ой був же я моя мамко
У дівчини в хаті
Вона мені даний дала
Шо буду вмирати“...

Страшний звик був тільки поетичною фразою, або просто лаянним викрутом перед мамою, яка грималася нещасним виглядом свого сина. Видно не з того, що ані Ти, Адресатко, не образилася, ані автор не помер від того „дань“. Пішов потім до війська і випаарив ше пару кілометрів любовних листів Тобі на потіху, а собі на облекшення.

Таке само не береш Ти до серця і його похоронного настрою, коли він пише:

„На шо я пролився
То ніхто не знає
Хоть би я втопився
Ніхто не знає...“

Це він так тільки Тебе дрозить, бо як виходить з листа, небагато відлила йому доля хочасного добра.

„За бодацьким сином
Правит Анхирей
А за сиротою
Спицють соловей“.

Беручи річ об'єктивно, то похорон з таким хором не був би надмірний, але я плуць цього не бажаю. Боже, шоби вернувся до Тебе ше адоратний, як був.

Що його почування постійні і що Ти не маєш чого боятися, то це видно на першій погляд.

„Ой не звідали вітер віс
Звілки мені треба
Виглядаю миленької
Як ангела з неба“.

Не раджу виповняти його задуманих мрій Полянь — далеке місто, військовий ідеалізм бодай різниться від цивільного. Почепай, аж верне до дому і дасть на заповіді.

„Напиши ми моя любя
Як ти сі повожат
Чи вже може там до тебе
Інший хлопець ходит“.

На перше питання відповім широко і отверто, плуць дискретно промовчи. Чи той „інший“ ходить, це Ти знаєш докладно і я анаю докладно, а канонію тільки догадується. Нехай собі догадується адоп, не перший він і не останній. А проєсть жоти такі жеваться потім і швидко забувають ці — так би сказати — не-правильності. Ожеється і він — голову даю.

Галактион Чіпка.

З судової салі.

Сензаційний процес у Львові.

Перед карним судом у Львові ведеться розправа проти відомого львівського лікаря діточних недуг д-ра Томашевського, якого прокураторія обвинувачує в злочині наміреного убивства, важкого ушкодження тіла, публичного насильства, обману, спроневерення і т. д. Генеза справи сензаційна і тому викликала велике зацікавлення.

Перед кількома роками зявився д-р Томашівський в домі пп. Шамборовських при вул. Петра і Павла, завізаний до хорої дитини. Там пізнав 12-літню донечку Шамборовських Ольгу і після кількаторного побуту просив у родичів її руки. Родичі звернули йому увагу на велику різницю віку (Т. уродився в 1892 р.), але д-р Т. відповідав, що буде ждати, аж Ольга аласть ма-туру і тоді з нею повінчається. Від цього часу став Т. постійним гостем в домі пп. Ш. і почав робити вартісні дарунки не тільки „нареченій“, але й іншим членам родини, так, що згодом вартість усіх дарунків зросла до великих сум. Відносини між д-ром Т. і родиною Ш. почали погіршуватися в 1927 р., коли д-р Т. почав процесуватися з сестрою його бузучої тещі. Від цього часу відносини ставали чимраз гірші і дуже часу приходило до некультурної сварки, а пересталося в катастрофу тоді, коли на онді родинного життя Шамборовських зявилася нова особа — кадет маринарки Заморський, який заручився з другою донькою Шамборовських Іри-ничує, сестрою Ольги. Будучи швагрі спершу за-привязалися з собою, але після якогось часу почало походити й між ними до непорозуміння.

Одною з причин було забути те, що п-а Ольга почала звертати свої симпатії в сторону молодшого та гарнішого, хоча бідного нареченого своєї сестри.

Вночі з 3. на 4. квітня 1929 р. після пізньої, водієс Личаківською вулицею якийсь важко ранений моряк і кланав рятунку. На вулиці не було живої душі. Останнім зусиллям анбив ранений вікно в партеровім помешканні якогось Гроса і акінці залезовив до брами кам'яниці при вул. Мучній. Коли сторож дому Микола Гарашук відчинив браму, ранений апав йому на руки зімлілий. Гарашук заніс раненого до близького військового шпиталю, де виявилось, що ним є кадет Заморський.

Справою, заінтересувалася поліція, якій Заморський заявив, що хотів себе зустріяти, та тільки зраннася. Але поліція не повірила Заморському, лише за справою далі слідила. Після кількох місяців десь у вересні 1929 р. зявився Заморський в поліційнім слідчій відділі і заявив, що перші зізнання його неправдиві і що його пострілав д-р Томашевський. Кількамісячну свою мовчанку пояснював тим, що він обізвав Т-ому, який відвідав його у шпиталі, не зрадити його і шойно за намовою своєї родини змінив своє рішення. З. зізнав далі, що критичної ночі був разом з Шамборовськими на забаві в однім приватнім домі. Після забави відпровадили їх до дому і сам вертав. Тоді стрінув д-ра Т., який серед розмови спитався з-ого про його відносини до п-и Ольги. З-ий, знаючи, що д-р Т. є дуже заалісний, хотів з цього трохи поглузувати і дав винижаючу відповідь. В цьому моменті д-р Т. добув револьвер і стріляв до З-ого. Поцілений в груди, З-ий почав утікати, почував ще дивний вистріл і зараз потім впав зімлілий.

ZBORIW. (Przипинення діяльності двох найбільш рухливих товариств у зборівському повіті). Повітове староство в Зборіві надіслало до виділу читальні „Просвіти“ і до ради рух.-пожарного т-ва „Луг“ в Розгадові два письма, якими припинено діяльність обох згаданих товариств. З огляду на цікаве узагаднення цього рішення наводимо отсі письма, як документ часу, в цілості без ніяких коментарів: I. Starostwo powiatowe w Zborowie. 19/3 179 Zborów, dnia 17. X. 1930. Do Zarządu Stowarzyszenia Czytelni „Proświty“ w Rozhadowie. Stwierdziłem, że stow. Czytelnia „Proświty“ w Rozhadowie urządza w lokalu stowarzyszenia zgromadzenia publiczne, na których prowadzone są dyskusje polityczne, wygłaszane są przemówienia o treści antypaństwowej, ponadto w kilku wypadkach miało miejsce rozpowszechnianie w lokalu stowarzyszenia Czytelni „Surmy“, organu prasowego nielegalnie istniejącej organizacji pod nazwą U. W. O. Z uwagi na to, że prowadzenie na zebraniach stowarzyszenia o celach kulturalno-oświatowych dyskusyj politycznych o tendencjach wręcz antypaństwowych, oraz kolportaż bibuly o treści wywrotowej jest istotnem naruszeniem statutu określonego zakresu działania stowarzyszenia, zawieszam na zasadzie ust. 2 § 25 ustawy z 15. XI. 1867 dz. u. p. Nr. 134 aż do odwołania działalność stowarzyszenia Czytelni „Proświty“ w Rozhadowie. Przeciw powyższej decyzji wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu za pośrednictwem Starostwa powiatowego w Zborowie w terminie 14-dniowym, počawszy od dnia następnego po dniu doręczenia niniejszej decyzji. Starosta powiatowy Kocół — Дире письмо до читальні т-ва „Луг“ і виглядає так: Starostwo powiatowe w Zborowie L. 19/30 179. Zborów dnia 17 października 1930. Do Zarządu Stowarzyszenia „Luh“ w Rozhadowie. Stwierdziłem, że stowarzyszenie gimn.-pożarnicze „Luh“ w Rozhadowie nie posiada żadnych przyrządów pożarniczych, nie bierze udziału w akcji ratowniczej podczas pożarów, natomiast że członkowie tegoż stowarzyszenia za wiedzą i z inicjatywy Zarządu stowarzyszenia przeprowadzają w okolicznych lasach ćwiczenia wojsk. oraz wspólnie z członkami stow. Czytelni „Proświty“ w Rozhadowie urządza zebrania publiczne, na których wygłaszane są przemówienia polityczne o treści antypaństwowej. Ponadto, jak wykazały przeprowadzone w powyższej sprawie dochodzenia, członkowie stow. „Luh“ w

Rozhadowie używają odznak o charakterze politycznym, które nabył dla członków Zarząd stowarzyszenia, do czego nie był uprawniony. Skoro zatem stow. „Łuh” w Rozhadowie przez wyż. przytoczoną działalność przekroczyło statutem określony zakres jego działania, zawieszam na zasadzie ust. 2, § 25 ustawy z 15. XI. 1867 dz. u. p. Nr. 134 działalność tegoż stowarzyszenia. Przeciw powyższej decyzji wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu za pośrednictwem Starostwa powiatowego w Zborowie w terminie 14 dniowym, począwszy od dnia następnego po dniu doręczenia niniejszej decyzji. Starosta powiatowy Kocół — Проти розвязання обох товариств внесено в своїм часі як слід умотивований рекурс, одначе відповіді на нього нема й досі.

Історія українського Перемишля в останніх десятиліттях тісно зв'язана з іменем пок. Олексія Яреми, бо він живучи у цім княжій городі майже безперервно 40 літ, поза совісним виконанням обов'язків учителя першої поза Львовом української гімназії змів завжди знайти час на громадянську роботу.

Олексій Ярема народився 14. березня 1855 р. в Дроздовичах під Городком з чесної, незаможної родини хліборобів. Гімназію кінчив у Львові і студіював потім філософію у львівському університеті. Дня 23. вересня 1890 р. обняв посаду заступника учителя при гімназії в Перемишлі (при рівноправних українських клясах). В тім характері був до 10. листопада 1891 р., після перенісся до Львова. По зложенні іспиту став від 1. вересня 1892 р. дійсним професором при українській гімназії в Перемишлі, де урядовав аж до переходу на емеритур.

Не було майже ділянки народного життя, на якій би він не працював. Робота просвітна, економічна, шкільна, організаційна, церковна — це не тільки предмет його зацікавлення, але й діяльної участі. Він був не лише членом усіх українських установ, але теж основником і визначним співробітником багатьох.

Український Інститут для дівчат мав у ньому довголітнього вельми діяльного і господарного касієра, директора шкіл і голочу. Товариство взаїмного кредиту „Віра“, „Народний Дім“, „Українська Шапниця“, „Народний Базар“, „Мішанська Каса“ основника, директора, члена або голову Ради: бував він теж виділовим і головою „Української Бесіди“. Брагтва св. о. Миколая і бурси св. о. Миколая та селянської. Товариства опіки над молодію й ін. А коли зайшла потреба, він член Національної Ради, ваяв на свої немолоде вже плече кріс українського

міліціанта, за що й заплатив майже цілорічним
побутом на Дюбю.

Не зважаючи на численні й різноманітні обов'язки, покійний Ярема сповняв їх незвичайно чесно й точно до останніх днів життя і навіть тяжка недуга, яка мучила його протягом шести років, не відірвала його від праці. Він ніколи не працював для пошестей, хоча міг їх мати з огляду на свої великі громадські заслуги й високий вік, а все був тільки хосенним народним робітником.

Та не лиш свій труд, але й гріш давав на народи! ціли! хіба не було такої ціли, на яку би він відмовив дати. Зокрема слід підкреснути його зв'язь з рідним селом у формі допомоги в освіті молодого покоління. Не маючи власних дітей, він все мав когось при собі а сільської рідні! і то не тільки близької, але й зовсім далекої, яку він удержував, давав учти в школах та ще перед смертю про неї пам'ятав, записуючи фонети на докінчення науки для своїх вихованців. Поважною теж квіткою наділив Товариство ошени над молодю.

Живучи незвичайно правдиво й гігнєнічно, заледжав він у 76 році життя живий і ясний ум, фізичні сили, погоду духа і своєрідний гумор, тож його смерть болюче діткнула всіх, що по- знавали й пізнали. Висловом тої пошани й жалі були величаві поховання при участі численного громадянства а Перемишля, повіту, свєдлїх повітів і львівських делегатів. Жалібний похід отпирала шкільна молодь всіх українських шкіл і славновєсний перемиський хор, прова- див Прєосвященний д-р Лакота в окруженні чи- сленного міщєвого і поміщєногов духовєства а поміщєну, прохорєту китайкою, вєзла на воє- шєстерєня сєлянських синєх конєх. Біля Народ- ного Пому, де покійний мешкав і трудився, по- прашав його незвичайно змістову промову посол д-р Володимир Загайкович. На і інші про- мови нєт гробом були додасом великої пошани і симпатії, якими так заслужено тїнився неза- бута Покійник серед нашого громадянства.

Візіянов рівняв нас, проби по повній шляхотного толку жити! спочити поруч своїх товаришів праці, творців українського Перемишля док. Григорія Педзінського, о. пралата Стойського, Івана Болеса, помітала молодости, не забутого великого бузіничого народного життя Теофіля Кормаша й інших. Память про Похвіліного на рідчине, бо та, що він по собі залишив, буде все нагадувати гонимим поколінням його цове засуд і праці життя.

Слава й честь Його пам'яті.

„Маслосоюз“ платити кооперативним для 2. XII
п. р. извело пріма експортное солоне 470 зод.
масло пріма бѣловоне несолоне 470 зод., літра молочи
0,34 сотинків, літра сметани 170 зод., коша яєць
10-00 зод.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Сні-
біли гір“ і податки.
ГРАЖИНА: Звукова фільма: „Пога-
нин“ (Раїко Новаро).
ПЕВ: Звукова фільма: „На лаві ганьби“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Па-
реда Парамаяту“ (Моріс Шеналіс).

Варшава (1611,7) 1745 Музика. Гельсінгсфорс (221,8) 1900 Концерт. Лондон (356,3) 1300 Концерт. Берлін (417) 1630 Концерт. Копенгага (281) 2000 Концерт. Рим (411,4) 2050 Опера. Прага (386,2) 1630 Радіоконцерт. Мюнхен (583,9) 1945 Концерт. - у алушт (550,5) 1830 Концерт. Харків (426) 2000 Оркестра. Ленінград 1000 2030 Оркестра.

Театр на дніх приїде до Львова на
вільна вистав. Репертуар оголоситься
позніше.

Меблі різного роду; можна най-корисніше купити у відомій фірмі: "Doroteum", Львів, Canini 34. Тел. 15 01. Річний уміст 2361 23-2